

[Formanden.]2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ligbrænding.

Mødet hævet kl. 14⁵⁵.

16. møde.

Fredag den 11. november kl. 13³⁰.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til beslutning om godkendelse af opgørelsen over de beløb, som Københavns Frihavns-Aktieselskab i året 1948 har anvendt til anlæg i frihavnen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Ved at læse fortrykket af tidenden med første behandling af forslaget ser jeg, at det ærede medlem hr. Villemoes har anstillet nogle betragtninger om, hvorvidt det er formålstjenligt at lade rigsdagen foretage den godkendelse, som der her er tale om. Konklusionen af det ærede medlems tale var, om det ikke var rimeligt at få loven ændret, så at det kunne undgås, at rigsdagen hvert år skulle behandle og vedtage et forslag til beslutning. Jeg er for så vidt enig med det ærede medlem i de anførte betragtninger, og jeg skal overveje, om det er muligt at ændre loven, så at man nøjes med at komme med et forslag een gang til. Det skal jeg søge at overveje inden næste år.

Villemoes: Jeg takker den højtærede minister for hans udtalelse; det var en sådan, jeg ville prøve at få fremskaffet. Selvfølgelig, kan det ikke lade sig gøre at fore-

tage en forandring, så er der ikke noget at gøre ved det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til beslutning

vedtoges enstemmigt med 47 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet folketinget meddelelse om denne vedtagelse.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ligbrænding.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3503; fremsættelsen findes i tidenden sp. 52).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ernst Christiansen: Det foreliggende lovforslag er en videreførelse, en fornyelse og en forbedring af den lovgivning, der oprindelig begyndte i 1892 og senere er fortsat med forskellige ændringer.

Ved lovforslaget sikres for det første den pågældende persons ret til enten at blive begravet eller blive genstand for ligbrænding, alt efter som vedkommende måtte ønske det.

Endvidere bestemmes det i lovforslaget — og det er noget væsentligt nyt —, at de efterlevende, den nærmeste slægt, kan træffe afgørelse om, hvorvidt der skal finde begravelse eller ligbrænding sted, for så vidt den afdøde ikke har udtalt noget ønske i den ene eller den anden retning; det vil altså sige, at hvis den afdøde i levende live har udtalt sig positivt for det ene eller det andet, skal dette ønske respekteres. Ydermere fastslås der en pligt for de efterlevende til at respektere et ønske om ligbrænding, en pligt, man ikke før har haft lovfæstet. Men hvis der altså ikke foreligger nogen udtalelse, står det de efterlevende frit for at vælge den form, de måtte ønske, og det må forekomme både rimeligt og praktisk, ikke mindst under hensyn til den stærke vækst, der er i ligbrændingernes antal. I øjeblikket finder der i hele landet ligbrænding sted i 17—18 pct. af alle tilfælde, for forholdsvist få år siden var det kun 5—6 pct.

Der er bygget langt flere krematorier; for få år siden var der kun 8, nu har vi 20, og i en række byer er det besluttet at anlægge krematorier. Spørgsmålet er blot